

свѣта, и хората ще гледатъ съ други очи на него. И всички ние ще се зарадваме, защото ще видимъ, че има една разумность между хората, че можемъ да живѣемъ единъ чистъ и свѣтъ животъ. Значи ние можемъ да живѣемъ единъ братски животъ. Само чрѣзъ разумния животъ можемъ да се спогодимъ. И тогава нѣмаме да имаме онѣзи криви схващания на неразумнитѣ богове, а ще имаме онова правилно схващане на свѣтлината, която носи благото за цѣлия свѣтъ.

Когато свѣтлината изгрѣва, нѣкой ме питатъ: кажи ми какво мислишъ за свѣтлината. По нѣкой пѣтъ азъ казвамъ днесъ ми прѣдстои да извърша само едно добро дѣло! Всѣки день ми прѣдстои да върша само по едно добро дѣло. Не го ли извърша, не съмъ на правилъ нищо — всичко съмъ изгубилъ. Направя ли това добро дѣло, всичко съмъ извършилъ. За всѣки день има опрѣдѣлено само по едно добро дѣло. Направишъ ли го, ти осмисляшъ живота си. Туй добро дѣло е първата цѣлувка, която трѣбва да дадешъ на Брама, или, на вашъ езикъ казано, то е първата цѣлувка, която онази мома дава на момъка, който я прѣнася презъ моста, като му казва: ти си добъръ, ти си благоразуменъ, недей ме хвърля презъ моста! И ако нѣкой пѣтъ вие се намѣритѣ въ това положение, не се срамувайте, бждете доблестни! Вие като се намѣрите въ това положение, ще се обидите и ще кажете: какъ, азъ да се обвия около врата на нѣкои човѣкъ и да го цѣлуна! По-добре ме хвърли долу! Ще се обвинешъ, това е разумното! Външнитѣ нѣща сж изразъ на единъ вътрѣшенъ животъ. и ако ние разберемъ този вътрѣшенъ животъ. Богъ ще ни проговори